

РЕШЕНИЕ

№ 10576

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10315** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК. Производството е образувано по жалба на „Фест Тийм“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от С. В. Е. – Управител, чрез Е. М. М. срещу Ревизионен акт № Р-2221722002606-091-001/26.06.2023 г., издаден от Р. И. Ф., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“, орган възложил ревизията и Л. В. Ц., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1324/18.09.2023 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите (ЦУ на НАП).

В жалбата се твърди, че РА и потвърждаващото го решение са неправилни, необосновани и незаконосъобразни, издадено при пряко нарушение на основни принципи, предвидени в ДОПК, като от страна на приходната администрация не са положени усилия в пълен обем с цел изясняване на фактичката обстановка. Освен това жалбоподателят твърди, че е нарушен принципа на териториална компетентност на органите по приходите, тъй като не са изложени обективни причини ревизионното производство да бъде извършено от друга ТД на НАП. Счита, че не се установява, че РА и ЗВР са били подписани от компетентно длъжностно лице с КЕП.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява, изпраща процесуален представител – адв. К. М., не представя допълнителни писмени доказателства. По същество претендира прогласяване нищожността на ревизионния акт, а в условията на

евентуалност моли същия да бъде отменен. Представя писмена защита, претендира разноски.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП-С. не се явява, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160 ал.2 от ДОПК, намери следното:

След като се запозна с материалите, съдът намира, че делото е подведомствено, местно и родово подсъдно на Административен съд София-град.

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 156 от ДОПК преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването – Решение № 1324/18.09.2023 г. е връчено на жалбоподателя на 19.09.2023г. по електронен път, жалбата е депозирана чрез административния орган до съда с вх. № 53-04-725/02.10.2023 г.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221722002606-020-001/26.05.2022г., връчена по електронен път на 31.05.2022г., издадена от Р. И. Ф., на длъжност началник Ревизии при ТД на НАП В. Т., е възложено извършване на ревизия на „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя С. В. Е., при която по реда на Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ са установени допълнителни данъчни задължения за данък върху доходите на чуждестранни юридически лица за данъчни периоди от 01.01.2020г. до 31.03.2020г. За ревизиращи органи са определени Р. И. Ф., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – В. Т., орган възложил ревизията и Л. В. Ц., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – В. Т., ръководител на ревизията. ЗВР е връчена по електронен път на 31.05.2022г.

Със заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221722002606-020-002/29.07.2022г. и №Р-22221722002606-020-003/24.08.2022г. срокът за приключване на ревизията бил удължен до 31.10.2022г. Цитираните заповеди са издадени от Р. И. Ф., на длъжност началник Ревизии при ТД на НАП В. Т., оправомощен на основание чл.12 ал.6 от ДОПК и Заповед № ЗЦУ-ОПР-9 от 21.05.2021г. на изп. директор на НАП със Заповеди № 3-ЦУ-753/05.05.2022г. и № 3-ЦУ-910/26.05.2022г. на зам. Изп. директор на НАП и Заповед №РД-01-245/05.05.2022г. на директора на ТД на НАП С. да осъществява правомощията си по чл.12 ал.1 от ДОПК на територията на цялата страна, независимо от определената с чл.7 ал.1 и чл.8 компетентност.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221722002606-092-001/14.11.2022г., връчен на 15.11.2022г. по електронен път. В срока по чл.117, ал.5 ДОПК ревизираното дружество е подало писмено възражение №Р-22221722002606-В.-001-И/25.11.2022г. срещу РД. Същото е обсъдено и преценено като частично основателно.

Ревизията приключва с РА № Р-22221722002606-091-001/26.06.2023г., издаден от Р.

И. Ф., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – В. Т., орган възложил ревизията и Л. В. Ц., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – В. Т., ръководител на ревизията. РА е връчен на проверяваното дружество по електронен път на 28.06.2023.

Предмет на спор в настоящото производство са допълнително определени задължения за данък върху доходите на чуждестранни юридически лица в размер на 7 655,28 лв. и начислените във връзка с това лихви за забава в размер на 2 503,27 лв.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП с жалба, вх.№ Р-22221722002606-М.-002-И/11.07.2023г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх.№ 23-22-1094/18.07.2023г. по регистъра на дирекция ОДОП С., подадена от „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД.

Основната дейност на „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД е свързана със създаване, разпространение и опазване на културни ценности в областта на театъра, музиката, киното, аудиовизията, танца, дизайна, създаване и организиране на музикални и други фестивали и т.н. За осъществяването ѝ дружеството притежава Удостоверение №72/1761/01.06.2020 г. издадено от Министерството на културата, според което юридическото лице е вписано като културна организация в регистъра на Министерството на културата по чл. 14, ал. 4 от Закона за закрила и развитие на културата /ЗЗРК/. При ревизията са направени констатации относно кадровата обезпеченост на ревизирувания субект, притежаваните банкови сметки, движимо и недвижимо имущество, наличието на свързаност по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК, начините на финансиране, счетоводната отчетност и т.н.

С цел събиране на доказателства от значение на данъчното облагане, на търговеца са връчени четири искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх.№22221722002606-040-001/30.05.2022г., изх.№22221722002606-040-002/14.10.2022г., изх.№22221722002606-040-003/18.10.2022г., изх.№22221722002606-040-004/31.10.2022г.

И в отговор на исканията са представени писмени доказателства, описани подробно в РА.

На 01.11.2022г. е проведена работна среща с управителя на „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД - С. В. Е.. Изяснени са предмета на дейност на фирмата, проведените концерти за 2022г., обсъдено е, че в комплексната услуга, която дружеството закупува, са включени разходи за продукцията и хонорар на артиста. Установено е, че всички разплащания на „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД на чуждестранни юридически лица са извършени по банков път.

Установено е, че през ревизираните периоди „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД е организирано концертни изпълнения. За целта дружеството е отправяло покани към различни изпълнители за участия в концерти, провеждани на определени дати в България. Участията на изпълнителите и хонорарите им са били уреждани чрез подписване на договор между организатора на събитието „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД и дружества, регистрирани в други държави членки (У., Ш., А.), които представляват конкретния изпълнител. Върху хонорара на изпълнителя е удържан и внасян данък при източника

по реда на чл. 195 от ЗКПО.

През месец февруари и месец март 2020г. са проведени два концерта, съгласно сключени споразумение и меморандум с LIVE NATIFN CEE Kft-У., като плащането е извършено по банков път и е осчетоводено. Издадени са две фактури №20128/24.02.2020 г. и №20035/20.01.2020 г

При проверка в данъчно-осигурителната сметка на „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД приходният орган е установил, че за първо тримесечие на 2020 г. е подадена декларация по чл. 201, ал. 1 от ЗКПО с деклариран данък по чл. 195 от ЗКПО в размер на 1 232,00 лв., т.е. начислен е и е платен данък по чл. 195 от ЗКПО само за част от сумата – по фактура №20035/20.01.2020 г , която ревизираното дружество е заплатило на чуждестранно юридическо лице.

По отношение на LIVE NATIFN CEE Kft е установено, че е регистриран в У. и основната му дейност е свързана с медийна реклама, допълване на сценичните изкуства, издателска дейност, производство и разпространение на филми, видео, телевизионни програми и т.н. Дружеството няма адрес за кореспонденция в България, нито регистрирани клонове на територията на страната. Доказателства, удостоверяващи обстоятелствата по чл. 136 от ДОПК не са представени и съответно не са установени основания за прилагане на СИДДО.

Ревизиращият екип е достигнал до извод, че в договореното и платено на унгарския контрагент възнаграждение са включени заплатеният наем за техническо, сценично и друго оборудване, наричан във фактурите „разход за продукция“, осигуряването на артисти, обезпечаването с апаратура за концерта, сцена, осветление, кетъринг, транспорт, хотел, възнаграждение за агентите и др., респ. между страните е договорено извършване на услуги, които имат характера на „технически услуги“ по смисъла на ЗКПО. Не е установена информация каква е стойността на тези услуги, като част от общата договорена и платена сума по фактурите. Представените от управителя на „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД писмени обяснения в тази посока са възприети като общи и неясни.

Във връзка с горното установяване, органите по приходите са приложили разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗКПО и са начислили данък при източника в размер на 7 655,28 лв., дължим за периода 01.01.2020 г. - 31.03.2020 г. Допълнителното задължение е формирано по следния начин:

- в размер на 4 943,37 лв. по фактура №20035/20.01.2020 г. Размерът на дължимия данък е определен като към стойността на начисленото във фактурата възнаграждение в общ размер на 35 000 1180, в т.ч.: разходи за продукция - 28 000 1180 и хонорар артисти - 7 000,00 1180. с легова равностойност по курса на БНБ в размер на 61 753,65 лв. е приложена 10% данъчна ставка, съгласно чл. 200, ал. 2 от ЗКПО. От получената сума е приспаднал отразения във фактурата данък при източника в размер на 7001180. с легова равностойност от 1 232,00 лв., който е деклариран и внесен ефективно от „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД.

- в размер на 2 711,91 лв. по фактура №20128/24.02.2020 г. Размерът на дължимия данък е определен като към стойността на начисленото във фактурата

възнаграждение за „разходи за продукция“ в размер на 15 000,00 118Б, с левова равностойност по курса на БНБ в размер на 27 119,10 лв. е приложена 10% данъчна ставка, съгласно чл. 200, ал. 2 от ЗКПО.

На основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) е начислена лихва в размер на 2 503,27 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът съобрази следното от правна страна:

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1, пр. 1 ДОПК и след проведено оспорване по административен ред.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Относно валидността на издадения РА:

Видно от доказателствата по делото се установява, че началото на ревизията е поставено със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221722002606-020-001 от 26.05.2022 г., връчена на 31.05.2022 г., изменена със Заповед № Р-22221722002606-020-002 от 29.07.2022 г., връчена на 01.08.2022 г., и Заповед № Р-22221722002606-020-003 от 24.08.2022 г., връчена на 25.08.2022 г., всички издадени от Р. И. Ф. - Началник на сектор при ТД - НАП В. Т., оправомощен като компетентен орган за възлагане на ревизията, на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

В случая издателят на заповедта за възлагане на ревизия е сред органите, посочени в заповедта, определени като компетентни да издават ЗВР и ЗИЗВР. Според правилото чл. 119, ал. 2 от ДОПК РА се издава от органа, възложил ревизията и ръководителя на същата. В конкретния случай автори на обжалваното произнасяне са Р. И. Ф. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Л. Ц. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията.

Съгласно нормата на чл. 10, ал. 9 ЗНАП при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция" като за процесния случай нито се твърди, нито е обоснована такава "необходимост". Хипотезата на чл. 10, ал. 8 ЗНАП касае преминаване на служители от една териториална дирекция в друга, за което няма данни и твърдения в процесния случай. Още повече, то функциите по възлагане на ревизия по реда чл. 112 ДОПК са извън обхвата на приложението на чл. 10, ал. 9 ЗНАП, тъй като, специалната и императивна разпоредба на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК не дава възможност изп. директор и неговите заместници да оправомощават други органи по приходите със своите правомощия по възлагане на ревизия. От друга страна по аргумент от чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии следва да бъде определен от

териториалния директор на ТД на НАП С. /за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите, които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция /в случая ТД на НАП В. Т./ и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП С. - аргумент и от чл. 11 ЗНАП.

Настоящият съдебен състав счита, че същите не разполагат с териториална компетентност да извършват ревизионни производства на задължени лица регистрирани на територията на друга ТД на НАП. Това е така доколкото органите по приходите в ТД на НАП В. Т. не са на пряко подчинение на директора на ТД на НАП С. и същият не може да им възлага извършване на ревизионни производства, поради което е налице грубо нарушение на процесуалния закон водещо до порок, който не може да бъде саниран на този етап от процеса и влечащ след себе си основания за прогласяване на нищожност на процесния ревизионен акт, потвърден с решение на Дилектора на ОДОП. Макар с представените по делото заповеди, административния орган да се опитва да докаже компетентност, недопустимо е без причина дадени производства като настоящото да се извършват от органи по приходите на друга ТД.

Анализът на горесцитираните заповеди сочи, че контролното производство е възложено със ЗВР, издадена от началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП - В. Т., оправомощен от зам. изпълнителния директор на НАП по силата на заповед, който от своя страна е овластен от изпълнителния директор. В случая обаче в цитираните заповеди липсват мотиви, нито са представени доказателства, каква точно е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК да извършат ревизия на лицето, чийто адрес се намира в [населено място]. Това налага извод, че цитираните заповеди са издадени без да са налице предпоставките за издаването им. Още повече делегирането на такива правомощия от заместник изпълнителния директор към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи и на нормата на чл. 112, ал.2 от ДОПК, в която изрично е посочено, че ревизията може да се възлага от: 1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или от 2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Ето защо изпълнителният директор или негов заместник, които са органи по приходите, могат да възлагат ревизия по отношение на данъчно задължени лица на територията на цялата страна, но така цитираната разпоредба не допуска възможност те да делегират правомощията си към конкретни органи по приходите от съответна ТД на НАП. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК са

изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни, прехвърляни и делегирани на другиму.

Следователно в случая, не се установява наличието на предпоставките по чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, а именно необходимост ревизията да бъде извършена от органи по приходите от териториална дирекция, различна от тази по седалището на лицето, предвид което органите по приходите, извършили ревизията и издали ревизионния акт, не са били териториално компетентни да извършат ревизията, нито са били надлежно овластени, тъй като заместник изпълнителния директор не е имал нормативно призната възможност да делегира такива правомощия. Тези действия на ръководството на НАП /ЦУ на НАП и ТД на НАП/ целят да заобиколят по един формален начин волята на законодателя, който изрично в разпоредбите на ДОПК е заложил и основните принципи на данъчния процес, а именно териториалната компетентност се явява именно един от основните принципи. Със заповедта на изпълнителния директор е наредено на органи по приходите от състава на ТД на НАП В. Т. да участват при извършване на ревизията на дружеството. Дори да бъде допусната хипотетична възможност със заповед на съответния административен орган да бъде дерогирана разпоредбата на чл. 7, ал. 1 ДОПК, то неспазването на създадения законов ред и изисквания в настоящия случай води до липса на компетентност у ревизиращия екип, а от там и до факта, че така издадения административен акт не може да породи своето правно действие. Отклонението от принципите и нормите в данъчния процес следва да бъде ограничено до стриктното спазване на предвидените в закона изключителни хипотези. Поради това считам, че за ревизиращия екип, включително и за ръководителя на ревизията, не е налице териториална компетентност по смисъла на чл. 7, ал. 1 вр. чл. 8, ал. 1, т.3 ДОПК.

За пълнота на изложението, следва да се отбележи, че с оглед представените на електронен носител доказателства за наличие на валидни квалифицирани електронни подписи на съставителите на документите, издадените в хода на ревизията Заповедите за възлагане на ревизията (ЗВР) и самият ревизионен акт (РА са били подписани от длъжностни лица, притежаващи квалифициран електронен подпис.

Предвид изложеното, съдът счита, че ревизионният акт, ревизионният доклад и заповедите за възлагане на ревизията са издадени от некомпетентен орган, поради липса на мотиви в ЗВР, последната да бъде извършена от друга ТД на НАП, извън седалището на проверяваното лице. Горното обуславя нищожност на оспорения акт / В този см. Р № 1875/2024 по адм.д. № 5508/2023, Р № 2127/2024 по адм.д.№6952/2023, Р № 2131/2024 по адм.д. № 6767/2023 , Р №2947/2024 по адм.д.№ 8751/2023, всички на ВАС/.

По материалната законосъобразност на оспорения ревизионен акт:

В конкретния случай органът по приходите е приложил разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗКПО. Същата регламентира облагането с окончателен данък на доходите от източник в страната на чуждестранните юридически лица,

когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в страната. Според цитираната разпоредба с данък при източника се облагат доходите, посочени в чл. 12, ал. 2, 3, 5 и 8 от ЗКПО. Съгласно чл. 12, ал. 5 т.4 доходът от технически услуги, начислени от местни юридически лица, местни еднолични търговци или чуждестранни юридически лица и еднолични търговци чрез място на стопанска дейност или определена база в страната или изплатени от местни физически лица или от чуждестранни физически лица, които разполагат с определена база в страната, в полза на чуждестранни юридически лица, е от източник в страната

Според дефиницията на „възнаграждения за технически услуги“ дадена в § 1, т. 9 от ДР на ЗКПО, като такива са определени плащанията с източник Република България за монтаж или инсталиране на материални активи, както и всякакви услуги от консултантско естество и маркетингови проучвания, извършени от чуждестранно лице.

В конкретния случай, въз основа на доказателствата, налични към административната преписка, органът по приходите правилно е установил, че „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД е извършило плащания по фактури №20035/20.01.2020 г. и №20128/24.02.2020 г. във връзка с проведени през първо тримесечие на 2020 г. концерти на територията на България. Според съдържанието на издадените от чуждестранното юридическо лице фактури и допълнителната информация, дадена от ревизирания субект в изготвените от него справки, в цитираните две фактури са включени „разходи за продукция“. В хода на ревизията, въпреки изрично отправеното искане, ревизираното лице не е представило количествено-стойностна сметка или друг документ, от който да е видна стойността на всеки един от направените разходи, наричани във фактурите „разходи за продукция“.

Предвид изложенот, съдът намира, че правилно и обосновано органите по приходите са приели, че сумите, които чуждестранният агент е получил по силата на сключените с „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД договори/споразумения/меморандуми и наречени „разходи за продукция“, са съвкупност от услуги, за които ценообразуването е определено общо. При наличие на елементи, които не попадат в обхвата на определението за „възнаграждения за технически услуги“, те би следвало да могат надеждно да се определят/разграничат като стойност. Разграничаването на елементите на изплатените доходи, обаче в случая е невъзможно, тъй като платецът на дохода не разполага с пълен набор от документи. От представените в хода на ревизията доказателства не може да бъде извлечена такава информация. Ето защо, правилно е прието, че в случая се касае за изплатени „възнаграждения за технически услуги“, които подлежат на облагане с данък при източника по реда на чл. 195 от ЗКПО.

В тази връзка, съдът съобрази, че съгласно чл. 13 от ЗКПО, когато в международен договор, ратифициран от Република България, обнародван и влязъл в сила се съдържат разпоредби, които се различават от разпоредбите на ЗКПО, следва да се прилагат разпоредбите на съответния международен договор. Процедурата за прилагане на спогодбите за избягване на двойното

данъчно облагане (СИДДО) е регламентирана в чл. 135 - 142 от ДОПК, чиито разпоредби изискват доказване на изпълнението на конкретни условия от страна на чуждестранното лице, а именно: че същото е местно лице на другата държава по смисъла на съответната СИДДО; че е притежател на дохода от източник в Република България; че не притежава място на стопанска дейност или определена база на територията на Република България, с които съответният доход е действително свързан и че са изпълнени особените изисквания за прилагане на СИДДО или отделни нейни разпоредби. В случая няма данни, че получателят на доходите е доказал обстоятелствата за прилагане на СИДДО пред платеща на дохода.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че атакуваният РА № Р-22221722002606-091-001/26.06.2023г., би бил правилен и законосъобразен, но същият като издаден от некомпетентен орган, извън кръга на определените му правомощия, се явява нищожен.

Съгласно чл.160, ал.5 от ДОПК (в сила от 01.01.2021г.), преписката следва да бъде изпратена на компетентния орган по приходите за възлагане на ново ревизионно производство на жалбоподателя, на териториално компетентни органи по приходите.

С оглед изхода на спора и предвид направеното искане, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски на основание чл. 226, ал. 3 и чл. 143 от АПК в общ размер на 2050 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК:

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН Ревизионен акт № Р-22221722002606-091-001/26.06.2023г., издаден от Р. И. Ф., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – В. Т., орган възложил ревизията и Л. В. Ц., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – В. Т., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1324/18.09.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите /ЦУ на НАП/, с който на „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя С. В. Е., са установени допълнителни задължения по реда на Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ за данък върху доходите на чуждестранни юридически лица, в размер на 7 655,25 лв. и са определени лихви за забава в размер на 2 503,27 лв., за данъчни периоди от 01.01.2020г. до 31.03.2020г.

ИЗПРАЩА преписката на компетентен орган при НАП за възлагане на нова ревизия на „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено

място], [жк], [улица], представлявано от управителя С. В. Е.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите с адрес [населено място], [улица] да заплати на „ФЕСТ ТИЙМ“ ЕООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя С. В. Е. сумата от 2050 (две хиляди и петдесет) лева, разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: